

Catharine Ashton

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt : 16 juni 2012) (Laatste bewerking: 23 februari 2015)

Catharine Ashton heeft op 1 november 2014 plaats gemaakt voor een nieuw 'licht' op de positie van buitenlandcoördinator van de Europese Unie. Zij is opgevolgt door de Italiaanse (ex-communistische) socialistische Federica Mogherini voor een ambtsperiode van vijf jaar. Evenals haar voorganger de Spanjaard Solana, hield ook [Catharine Ashton](#), zich bezig met felle uithalen naar Israël. Volgens Ashton zijn de grootste problemen in het Midden-Oosten door Israël veroorzaakt. Het is volgens haar niet Iran dat met de regelmaat van de klok dreigt Israël van de wereldkaart te verwijderen. Ook de schendingen van de mensenrechten in dit land, waaronder het publiekelijk ophangen van veroordeelden, is niet iets waar Ashton haar energie in wil stoppen. Wat eveneens haar meest urgente aandacht niet had is de [burgeroorlog in Syrië](#). Nee, mevrouw had maar één urgent probleem en dat is Israël's bouwactiviteiten in de Joodse dorpen in Samaria en Judea! Dat werd door haar uitgelegd als "illegale expansie" en een belemmering van Europa's top prioriteit: „*de vestiging van een Palestijnse staat in de aloude Bijbelse gebieden, met het oostelijk deel van Jeruzalem als hoofdstad van een Palestijnse staat.*”

Catharine Ashton, wiens enige intentie was, Israël te demoniseren.

Mevrouw eiste een hoofdrol op in het conflict tussen Israël en het PLO-bewind in Ramallah maar liet met haar ongebreidelde ziekelijke vijandigheid jegens Israël duidelijk zien aan wiens kant zij stond. De Joodse wortels werden door haar geloofchend en Israël's geschiedenis en landaanspraken genegeerd. Bovendien leek mevrouw geen enkel benul van de materie te hebben. Het is trouwens niet ongebruikelijk dat voor dit soort belangrijke taken, onbenullen worden uitgezocht. Dat schijnt zelfs een aanbeveling te zijn wanneer we de daden van Ashton bezien.

Het duurde maar liefst vijf dagen alvorens zij officieel reageerde op de ontvoering van drie religieuze Israëlische tieners die in een yeshiva in de Eztion Bloc van Joodse gemeenschappen in Judea wonen, door leden

van de [terreurbeweging Hamas](#).

Nadat op maandag 19 maart 2012 de 23 jarige [moslimterrorist Mohammed Merah](#) een bloedbad aanrichtte op de Joodse Ozar Hatorahschool in de Zuid-Franse stad Toulouse, vergeleek Ashton deze beestachtige moordpartij met wat volgens haar de kinderen in Gaza allemaal door Israël's toedoen te verduren krijgen. Onder de slachtoffers in Toulouse waren een 30-jarige docent en zijn twee zoons van drie en zes. Het vierde slachtoffer was een meisje van acht jaar oud. De moordenaar greep de 8 jarige Miriam bij haar paardenstaart en schoot haar van dichtbij drie keer door haar hoofd. Een zeventienjarig meisje, de dochter van het schoolhoofd, raakte bij de moordpartij ernstig gewond maar overleed later in het ziekenhuis. Mohammed Merah werd uiteindelijk gedood, na een vuurgevecht met de politie tijdens een inval in zijn huis.

Ashtons reactie leidde tot [grote woede in Israël](#) maar mevrouw weigerde haar verklaring in te trekken. Alles wat deze vrouw doet ademt de sfeer uit van sympathie voor het corrupte en haatzaaiende PLO-bewind. Haatprediking, inclusief het ontkennen van Israël's bestaansrecht en het verheerlijken van terreur, mag allemaal van Brussel en word geaccepteerd als een zaak van verzet. Volgens Brussel zouden haar woorden sterk uit hun verband zijn gerukt, maar [een video](#) bewijst dat Ashton de vergelijking wel degelijk maakte. Catherine Ashtons schandalige vergelijking tussen Toulouse en Gaza -en haar weigering deze verklaring in te trekken- laat zien waar Brussel voor staat.

De ongekozen leiders in Brussel hebben er een gewoonte van gemaakt de oren en ogen te sluiten voor de honderden voorbeelden waarin Israël door het PLO-bewind als de kwade genius wordt voorgespiegeld, terwijl ze zelf het geweld en de terreur omarmen. Vervolgens wordt Israël „*het grote obstakel voor de vrede genoemd.*” Ze doen er alles aan de daden en motieven van de moslimdespoten in Ramallah te verklaren en goed te praten. Sinds het land-voor-vrede-proces is dit de gangbare politieke koers van Brussel en het Westen. Terwijl door de eeuwen heen het Joodse volk de schuld kreeg van alle ellende in de wereld moet vandaag de staat Israël het ontgelden. [Juist van Europa](#) zou men mogen verwachten dat het maatregelen neemt tegen het demoniseren van Israël, gezien de bedroevende geschiedenis die het jegens het Joodse volk achter de rug heeft. Maar de leiders in Brussel doen volop mee aan het schofferen van de Joodse staat. Ashton werkte doelbewust

mee aan het continueren van haat en geweld tegen Israël. Wat Ashton deed was geen ongeluk, [maar pure, kwaadaardige opzet](#). De [terreurbeweging Hamas](#) prees haar uitspraak. Zij kennen Ashton als sympathisant van hun beweging.

Met regelmaat riep zij Israël op de grenzen te openen voor de [hongerlijdende en ondervoede bewoners](#) van Gaza. Tijdens haar eerste bezoek aan Gaza in het voorjaar van 2010 zei Ashton: „*Als je van Israël in Gaza terecht komt, dan kom je van de 21^e eeuw in een misvormd landschap terecht. Herbouw is onmogelijk omdat Israël de grenzen blokkeert. Mensen hebben nauwelijks meer tot hun beschikking dan de ruïnes om zich heen en herbouw is onmogelijk omdat Israël de grenzen blokkeert.*”

Een deel van de ruïnes zijn door Israël gebombardeerde opslagplaatsen voor bommen, raketten en ander oorlogstuig van de fascistische terreurorganisatie Hamas. Daarnaast zijn er de ruïnes van burgerwoningen die door Hamas zijn opgeblazen om de Israëlische militairen de opmars te beletten tijdens de oorlog in januari 2009. Ook zijn er ruïnes die zijn veroorzaakt door ‘bedrijfsongevallen’ zoals de enorme explosie die op 1 augustus 2010 het huis van de Hamas commandant Ala Adnef verwoeste waarbij 1 dode viel en 24 Arabieren gewond raakten.

De ruïnes worden door Hamas bewust in stand gehouden daarbij geholpen door de lokale VN-medewerkers in wiens belang het is om een zo dramatisch mogelijk beeld over de situatie in Gaza naar buiten te brengen en om de anti-Israël stemming in de wereld in stand houden. Oude Arabische vrouwen en kinderen worden door Hamas gedwongen om te blijven leven in fake tentenkampen midden tussen de puinhopen om zo de Westerse journalisten en allerhande diplomaten te misleiden zodat Hamas kan laten zien hoe 'vreselijk' Israël met de bevolking in Gaza omgaat. Dat zorgt namelijk voor de constante toestroom van buitenlandse giften, én het houdt de banen van de honderden medewerkers van de diverse hulporganisaties in stand die met dit geld worden betaald. Lokale en internationale berichtgeving moeten beantwoorden aan strenge regels en beperkingen en worden bedreigd en gedwongen om alleen de mening van Hamas te verkondigen.

Dit is het beeld dat journalisten en naieve diplomaten te zien krijgen.

Dank u Washington, dank u Brussel en dank u belastingbetalers in het westen voor de gulle giften. Ook noemde Ashton het oostelijk deel van Jeruzalem bezet gebied evenals de gebieden Samaria en Judea. „*Europa is tegenstander van de constructie van huizen in deze gebieden, tegen de uitzetting van Arabische bewoners en tegen de bouw van het antiterreurhek.*”

Natuurlijk zei mevrouw niets over de raketbeschietingen vanuit Gaza en de onwil van het PLO-bewind en Hamas in Gaza om werkelijk over vrede te praten. De Britse leider van de Engelse Independence Party Nigel Farage

zei over haar: „*zij heeft nog nooit een goede baan gehad, en is in haar leven nog nooit voor iets verkozen, dus ik denk dat zij daarom perfect voor deze Europese Unie is.*”

Bij ieder bezoek rammelde Ashton met de geldbuidel en schonk zij tientallen miljoenen euro's aan de verschillende terreurorganisaties, bovenop de vele honderden miljoenen die jaarlijks richting Gaza worden gestuurd. Daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt; allereerst verdwijnt een groot deel in de zakken van corrupte officials, want corruptie is een algemeen geaccepteerde 'way of life' op de Gazastrook en in Ramallah. Vervolgens wordt een minstens zo groot deel opzij gezet om Iraanse raketten, granaten en ander wapentuig te kopen om Israël mee te bestoken. En dat mag allemaal met toestemming van de klik in Brussel en de Nederlandse regering. Van het geld dat over is wordt de wereldwijde antizionistische propaganda gefinancierd en worden soms ook 'leuke dingen voor de Arabieren' gedaan, zoals het bouwen van ruime zwembaden en [luxueuze winkelcentra](#), waar kleren en andere goederen van de 'Zionistische vijand' Israël worden verkocht. Ashton was het voorbeeld van Europese leiders die hun salaris verdienen met het vervloeken van de Joodse staat.

Op 29 september 2011 liet Ashton haar anti-Israëlische sentimenten andermaal de vrije loop tijdens een [EU-bijeenkomst in Straatsburg](#). Zij opende de vergadering met een ferme sneer naar Israël omwille van het feit dat de Israëlische regering haar fiat gaf aan de bouw van 1.100 nieuwe Joodse woningen in de woonwijk Gilo in het zuiden van Jeruzalem. In één en dezelfde adem loofde Ashton de PLO-leiders Abu Mazen en Salam

Fayyad: „Het zijn mensen die onze waarden nauw in hun harten sluiten. Zij geloven in dezelfde waarden als wij... Ik geloof dat Israël niets beters kan doen dan met hen te onderhandelen.”

Op 25 oktober 2012 was Ashton in gezelschap van Salam Fayyad, de premier van het corrupte PLO-bewind in Ramallah in [het Arabische dorpje Ras Karkar](#). Ras Karkar ligt in Area C, gebied dat sinds 1995 militair en administratief gecontroleerd wordt door Israël, [conform](#) de Oslo Akkoorden II. Het bezoek van Ashton kwam een week na haar commentaar op Israëls nieuwbouwplannen in Gilo. Is het niet bijzonder dat juist de leiders in Brussel die druk doende zijn de soevereiniteit van de individuele lidstaten te ondermijnen, de eisen van het PLO-bewind ondersteunt in het verkrijgen van een gebied dat volkenrechtelijk aan Israël toebehoort!

Maar liefst [1000 Juristen van over de hele wereld](#) hebben een brief aan Ashton gestuurd waarin wordt gesteld dat de Europese Unie volkomen verkeerd zit met de bewering dat de Joodse gemeenschappen in Judea en Samaria (de West Bank) illegaal zijn.

Ashton met Fayyad in Area C.

Ashton stond ook weer vooraan om Israël te veroordelen voor de bouwplannen in Gilo, een buitenwijk van Jeruzalem. Ashton verkondigde de leugen dat de ‘nederzettingen’ ‘volgens internationaal recht, illegaal’ zijn. Dat zijn ze niet want volgens artikel 80 is de VN gehouden aan documenten die indertijd nog door de Volkerenbond zijn aangenomen. Er is namelijk na het mandaatbesluit tot de dag van vandaag nooit een nieuw volkenrechtelijk besluit geweest. Gilo is één van de vijf ringwijken van Jeruzalem en een integraal deel van Jeruzalem. Dit stadsdeel werd ontwikkeld na de

[Zesdaagse Oorlog van 1967](#), net als Ramot, Ramat Shlomo en Pisgat. De burgemeester van Jerusalem, Nir Barkat, veroordeelde de afkeuring met de woorden: „Gilo is een onafscheidelijk deel van Jeruzalem, en we zijn niet van plan om ons daarvoor te verontschuldigen. We zullen doorgaan met het bouwen van tienduizenden appartementen verdeeld over de hele stad voor alle sectoren.” Is het niet zo dat God “Israël tot een licht der natieën heeft gesteld?” [Jesaja 42:6-7](#) Ik, de Here, heb u geroepen in gerechtigheid, uw hand gevat, u behoed en u gesteld tot een verbond voor het volk, tot een licht der natieën: om blinde ogen te openen, om gevangenen uit de kerker te leiden, uit de gevangenis wie in duisternis gezeten zijn.

Op dinsdag 19 maart 2013 rammelde de Europese Unie opnieuw met de geldbuidel door [42 miljoen Euro](#) in de bodenloze put van de “Bende van Ramallah” te storten. Volgens Catherine Ashton gaat het om een hulpakkoord om de banden met het PLO-bewind te verstevigen en de economische ontwikkeling te bevorderen. Ashton vertelde de bezoekende Salam Fayyad een actieplan dat door de leiders van de EU is goedgekeurd, gebaseerd is op een “gedeelde verplichting om onze tweezijdige relaties te verdiepen en ons bevoorrechte partnerschap te versterken.” Het plan voorziet uiteindelijk een “complete volwaardige Associatieverdrag” met de EU, merkte Ashton op. Ashton zei dat het partnerschap gebaseerd is op een verplichting tegenover een “Palestijnse staat,” duurzame economische ontwikkeling, fiscale consolidatie en “het verbeteren van sociale samenhang over Palestina.” “Door deze investering, zal de EU beduidend bijdragen tot de verbetering van de levensomstandigheden van de Palestijnse bevolking door twee afzonderlijke projecten op de West Bank en in de Gazastrook,” zei Ashton.

Op 5 mei 2013 haalde [Ashton opnieuw uit naar Israël](#) vanwege Israëls aankondiging 296 huizen te willen bouwen in Beit El in Judea en tevens omtrent de spanningen die op 8 mei de Tempelberg beroerden. Mevrouw zei “verstoord te zijn door de bouwplannen en de onrust op de Tempelberg waarbij de [Moefiti van Jeruzalem](#) Mohammed Hossein werd aangehouden vanwege [zijn betrokkenheid in het werpen van stoelen](#) naar een groep Joden die de Tempelberg bezochten.” De bouwplannen waren eerder goedgekeurd door de regering, als deel van het bereikte akkoord met de “kolonisten” over de ontmanteling van de ‘illegale’ buitenpost Ulpana op de West Bank. Volgens haar ondermijnen dit soort gebeurtenissen ‘vredebesprekingen’.

De reacties van Ashton maakten duidelijk dat zij helemaal niets van het conflict tussen Israël en het PLO-bewind heeft begrepen. Ook zij dacht dat vrede te koop was en dat het bewind serieus in staat is efficiënt leiding te geven aan een democratisch land. Er bestaan echter talloze bewijzen die aantonen, dat de burgers die onder leiding van deze bende staan, een slechte toekomst tegemoet gaan. Ze hebben van meet af aan al te maken met ondemocratische besluiten, [geloofsvervolging](#) en discriminatie. Brussel gelooft dat er nog wat

‘oneffenheden’ glad gestreken moeten worden, maar dat het uiteindelijk allemaal goed komt. Maar dat is allemaal holle retoriek want in de voorbijgaande twintig jaar is er nooit sprake geweest van serieuze vredesonderhandelingen met Israël of de echte wil een democratie op te bouwen.

Dat de in maatpak gestoken “Bende van Ramallah” totaal niet is geïnteresseerd in vrede en coëxistentie met Israël mag ook nog eens blijken uit een uitspraak van [Jibril Rajoub](#) in een interview met de Libanese televisie zender [Al-Mayadeen op 30 april 2013](#). ‘Ik zweer dat als we een atoomwapen hadden, we het vanmorgen nog gebruikt zouden hebben.’ Volgens Rajoub blijft het PLO-bewind het ‘onderhandelingspel’ alleen met Israël spelen, omdat het hen momenteel aan militaire kracht ontbreekt om de Joodse staat te verslaan. Ze zullen dus alles in het werk stellen militaire middelen te verwerven om in een volgende terreur ronde de strijd tegen Israël aan te binden. Daarvoor worden ze bijgestaan door [Brussel](#) (financieel) en in militair opzicht door [Washington](#) en niet te vergeten [Groot-Brittannië](#). In zijn vorige functie als hoofd van de PLO-politie en veiligheidsadviseur van de voormalige terreurleider Yasser Arafat, werd Rajoub door westerse leiders alom geprezen als ‘gematigd’.

Jibril Rajoub

Catherine Ashton was voor een belangrijk deel verantwoordelijk voor deze alsmaar toenemende irritaties in de verhouding tussen Europa en Israël. De Jerusalem Post [publiceerde op 26 december 2012 een analyse](#) over deze verhouding. Dit artikel ging onder andere in op de Europese obsessie met betrekking tot Israëls bouwplannen en de Israëlische nederzettingen. Ashton geeft in haar verklaringen herhaaldelijk blijk van [bevooroordeeldheid](#). Bovendien bevatten veel van de verklaringen waarin zij

Israël veroordeelt onwaarheden. De “Bende van Ramallah” was bijzonder gelukkig met Ashtons optreden maar onder de Israëlische bevolking en politici was het vertrouwen in Ashton en de EU praktisch nul. Ashton was totaal niet geïnteresseerd in de misstanden van het PLO-bewind.

Op 19 juni 2013 was Ashton voor de zoveelste keer op bezoek in Jeruzalem om premier Netanyahu onder meer de wacht aan te zeggen over Israëls bouwplannen in Samaria en Judea. Mevrouw was bezig aan een rondreis waarbij ze [verschillende landen aanded](#) zoals Jordanië, Irak, Libanon, Egypte, Israël en niet te vergeten de “Bende van Ramallah” waar ze een ontmoeting had met terreurbaas Abu Mazen en de nieuwe premier Rami Hamdallah. Op donderdag 20 juni reisde ze door naar Gaza voor een ontmoeting met Filippo Grandi de chef van de VN-organisatie voor Arabische vluchtelingen (UNRWA). “Het is de Werelddag van de Vluchteling (World Refugee Day) en ik heb ervoor gekozen om op deze dag hier te zijn,” sprak Ashton.

Ashton opnieuw in Gaza.

Verder eiste zij van Israël onmiddellijk de grenzen te openen en [de blokkade van Gaza te beëindigen](#). Natuurlijk repte zij met geen woord over het feit dat – ondanks het vermeende beleg van Gaza – dat Israël voortdurend humanitaire hulp toelaat in Gaza en honderden internationaal gefinancierde en gemonitorde projecten in Gaza ondersteunt. Natuurlijk sprak mevrouw met geen woord het schenden van de mensenrechten door de terreurbeweging Hamas ten aanzien van de eigen bevolking, de onderdrukking van de vrije meningsuiting,

het drastisch beperken van de vrouwenrechten, het uitvoeren van doodstraffen en executies enz. Op zaterdag 22 juni 2013 liet Hamas opnieuw twee Palestijnen opknopen op beschuldiging van collaboratie met Israël. Vaak gaat het om tegenstanders van Hamas en hebben de gehangenen niets met collaboratie van doen. De twee mannen werden opgehangen in overeenstemming “met de Palestijnse wettelijke bepalingen.” Ook sprak Ashton met geen woord over permanente oorlog- en haatretoriek jegens de Joden en Israël door het Hamas geboefte. Het was haar zoveelste rondje [Israëlbashen](#) op het hoogste diplomatie niveau. Ashton kwam niet naar het Midden-Oosten, Israël, Gaza en de PLO-gebieden om politieke oplossingen te bedenken en voor te stellen, maar om Israël te demoniseren en te verguizen.

Terwijl het handvest van Hamas onverminderd oproept tot [vernietiging van Israël](#), reageerde Ashton met instemming over de “herstelde” Palestijnse eenheid tussen de “Bende van Ramallah” en Hamas. Zij sprak van een “belangrijk element voor het bereiken van een tweestatenoplossing”. Zowel [door de Verenigde Staten](#) als [door de 28 lidstaten](#) van de Europese Unie alsmede [door Ban Ki-moon](#), de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, werd deze ‘terreurregering’ vrijwel onmiddellijk erkend, niettegenstaande het feit dat Hamas door zowel de VS als door de Europese Unie op de [zwarte lijst van verboden terreurorganisaties](#) hebben staan. Voor alle duidelijkheid herhaalde Hamasterreurleider Mahmoud al-Zahar op 29 april 2014 nog maar eens Hamas nooit het bestaanrecht van Israël zal erkennen. “Hamas TV liet er geen twijfel over bestaan wat ze van plan zijn. De [samenwerking om Israël van de kaart te vegen](#) lijkt het gezamenlijke doel te zijn. [Onze oogst zal jullie hoofden zijn.](#)”

Terug naar: [Inhoud](#)